MİRAC GECESİ

(MEKTUBAT 1.CİLT
283. MEKTUP NOTLARI)
10 MAYIS 2014

MÜBAREK ARABÎ AYLARDAN RECEB-İ ŞERİF

****RECEB-İ ŞERİF ARABÎ AYLARIN 7.'SİDİR.**
(HARAM AYLARIN DA 1.'SİDİR.)

BU AYDA 2 KANDİL VARDIR.
1) REGAİB KANDİLİ (İLK CUMA GECESİ)
2) MİRAÇ KANDİLİ (27. GECESİ)

MİRAC GECESİ İBADETİ

MİRAC GECESİ NAMAZI VE MİRAC GÜNÜ ORUCU
2 RİVAYET VARDIR:
1- RİVAYET;
—a)Enes (r.a.)'ın rivayet ettiği bir hadisi şerifte Rasulullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur.

---عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللهِ(صَلَّي اللهُ عَلَيْهِ وَ سَلَّمَ) أَنَّهُ قَالَ: فِى رَجَبَ لَيْلَةٌ يُكْتَبُ لِلْعَامِلِ فِيهَا حَسَنَاتُ مِائَةِ سَنَةٍ وَذٰلِكَ لِثَلاَثٍ بَقِينَ مِنْ رَجَبَ فَمَنْ صَلَّى فِيهَا اثْنَتَيْ عَشْرَةَ رَكْعَةً يَقْرَأُ فِي كُلِّ رَكْعَةٍ فَاتِحَةَ الْكِتَاب وَسُورَةً مِنَ الْقُرْآنِ [يَتَشَهَّدُ فِي كُلِّ رَكْعَتَيْنِ وَيُسَلِّمُ فِي آخِرِهِنَّ] ثُمَّ يَقُولُ سُبْحَانَ اللهِ وَالْحَمْدُ للهِ وَ لا إِلٰهَ إِلاَّ اللهُ وَاللهُ أَكْبَرُ مِائَةَ مَرَّةٍ وَيَسْتَغْفِرُ اللهَ مِائَةَ مَرَّةٍ ثُمَّ يُصَلِّي عَلَى النَّبِيِّ(صَلَّي اللهُ عَلَيْهِ وَ سَلَّمَ) مِائَةَ مَرَّةٍ وَيَدْعُو لِنَفْسِهِ مَا شَاءَ مِنْ اَمْرِ دُنْيَاهُ وَآخِرَتِهِ وَيُصْبِحُ صَائِمًا فَإِنَّ اللهَ يَسْتَجِيبُ دُعَاءَهُ كُلَّهُ إِلاَّ أَنْ يَدْعُوَ فِى مَعْصِيَةٍ'

"Receb'de bir gece vardır ki onda amel edene, yüz senelik haseneler yazılır. O, recebin bitmesine üç (gece) kaladır.

— Her kim o gece de 12 rekât kılar;

— Her rekâtta bir Fatiha ve Kuran'dan bir süre okur,

— Her 2 rekâtta oturup teşehhüd okur, selam verir. Sonra

— 100 kere. Bu duayı okur;

سُبْحَانَ اللهِ وَالْحَمْدُ للهِ وَ لاَإِلَهَ إِلاَ اللهُ وَاللهُ أَكْبَرُ

— 100 kere de istiğfarda bulunur,

— Sonra da Nebi (s.a.v.)100 defa salât okursa;

Sevabı: Bu kişi dünyadan yahut ahiretten dilediği her hangi bir hususta kendisi hakkında duada bulunursa, bir de sabah oruca niyet ederse, bir masiyet (günah) ile alakalı dua yapmış olmadıkça, gerçekten Allah'ü Teala onun bütün dualarını kabul eder.

(***Recebi Şerif risalesi 235. sf.)***

b) Muhammed ibni Haturiddin Hazretleri'nin nakline göre; Recebin 27.gecesi yatsıdan sonra 3 selamla 12 rekât kılınır. Yani 4 rekâtta bir selam verilir, kıraat olarak Kur'an'dan kolayına gelen okunur.

Namaz bitiminde 100 kere aşağıdaki zikir okunur:

سُبْحَانَ اللهِ وَ الْحَمْدُ للهِ وَلاَ إِ لَهَ إِ لاَّ اَللهُ وَاَللهُ أَكْبَرُ

وَلاَ حَوْلَ وَلاَقُوَّتَ إِ لاَّ بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

— 100 kere de: أَسْتَغْفِرُ اللهَ

—100 kere de salâvat okunur.

Her kim bunu yaparda ardından secdeye kapanarak **Allah-u Teala**'dan bir hacetini dilerse **Allah-u Teala** onun hacetini görür. ***(Recep risalesi; 239.sf.)***

……

……

2. RİVAYET: Merfu bir haberde şöyle gelmiştir:

❖ وَفِى الْخَبَرِ الْمَرْفُوعِ :**'مَنْ صَلَّ لَيْلَةَ السَّابِعِ وَالْعِشْرِينَ مِنْ رَجَبَ رَكْعَتَيْنِ يَقْرَأُ فِي كُلِّ رَكْعَةٍ فَاتِحَةَ الكِتَابِ وَقُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ عِشْرِينَ مَرَّةً فَإِذَا فَرَغَ صَلَّى على النُّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ سَلَّمَ عَشْرَ مَرَّاتٍ ثُمَّ يَقُولُ: اَللَّهُمَّ اِنِّي أَسْأَلُكَ بِمُشَاهَدَةِ أَسْرَارِ الْمُحِبِّينَ وَبِالْخَلْوَةِ الَّتِى خَصَّصْتَ بِهَا سَيِّدَ الْمُرْسَلِينَ حِينَ أَسْرَيْتَ بِهِ لَيْلَةَ السَّابِعِ وَالعِشْرِينَ أَنْ تَرْحَمَ قَلْبِيَ الْحَزِينَ وَتُجِيبَ دَعْوَتِى يَا أَكْرَمَ الْاَكْرَمِينَ فَاِنَّ اللهَ يُجِيبُ دُعَاءَهُ وَيَرْحَمُ نِدَاءَهُ وَيُحْيِي قَالْبَهُ يَوْمَ تَمُوتُ الْقُلُوبُ'.**

Her kim recebin yirmi yedinci gecesi 2 rekât kılar;
— Her rekâtta fatihadan sonra 20 ihlâs okur,
— Selamdan sonra 10 kere salât eder sonra,
— Şu duayı okur;

اَللّهُمَّ اِنِّى أَسْأَلُكَ بِمُشَاهَدَةِ أَسْرَارِ الْمُحِبِّينَ وَبِالْخَلْوَةِ الَّتِى خَصَّصْتَ بِهَا سَيِّدَ الْمُرْسَلِينَ حِينَ أَسْرَيْتَ بِهِ لَيلَةَ السَّابِعِ وَالْعِشْرِينَ أَنْ تَرْحَمَ قَلْبِيَ الْحَزِينَ وَتُجِيبَ دَعْوَتِي يَا أَكْرَمَ الْاَكْرَمِينَ

Derse, Muhakkak Allah'ü Teala, onu duasını kabul eder, şanını yüceltir, yalvarışına acır.

Ve kalplerin öldüğü günde onun kalbini diri tutar. (ruhunu öldürmez, iman nurunu söndürmez.) ***(Recep risalesi; 238.sf.)***

……

MİRAÇ GÜNÜ KILINACAK NAMAZ

** **Hasen-i Basri** (r.a.) şöyle anlatmıştır:

❖ عَنِ الْحَسَنِ الْبَصْرِيِّ رَحِمَهُ اللهُ: "كَانَ عَبْدُ اللهِ بْنُ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا إِذَا كَانَ يَوْمُ السَّابِعِ وَالْعِشْرِينَ مِنْ رَجَبَ أَصْبَحَ مُعْتَكِفاً وَظَلَّ مُصَلِّياً إِلى وَقْتِ الظُّهْرِ فَإِذَا صَلَّى الظُّهْرَ تَنَفَّلَ هَنِيهَةً ثُمَّ صَلَّى اَرْبَعَ رَكَعَاتٍ يَقْرَأُ فِي كُلِّ رَكْعَةٍ (الْحَمْدُ لِلهِ...) مَرَّةً وَالْمُعَوِّذَتَيْنِ مَرَّةً وَ(إِنَّا اَنْزَلْنَاهُ فِي لَيلَةِ الْقَدْرِ...) ثَلاَثًا وَ(قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ...) خَمْسِينَ مَرَّةً ثُمَّ يُخْلِدُ إِلَى الدُّعاءِ إِلَى وَقْتِ الْعَصْرِ وَيَقُولُ: هٰكَذَا كَانَ يَصْنَعُ رَسُولُ اللهِ صَلَى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِى هٰذَا الْيَوْمِ".

** Recebin 27. günü olunca, Abdullah ibni Abbas *(Radıyallahu Anhuma)*, sabahleyin itikâfa girip öğlen vakti (nden önce ki kerahat saati)ne kadar namaza devam ederdi.

Öğleni kılınca, kısa bir nafile (öğlenin son sünnetini) kıldıktan sonra;

— 4 rekât kılar

— Her rekâtta bir Fatiha, birer Muavvizeteyn (Felak ve Nas süreleri), 3 Kadir süresi ve 50 İhlâs okurdu.

Daha sonra ikindi vaktine kadar duaya devam eder ve 'Bu gün Rasülullah (s.a.v.) böyle yapardı' derdi.*(Recep risalesi 240.Sf.)*

RECEB-İ ŞERİFİN 27. GÜN ORUCU

** **SELMANİ FARİSİ (*radıyallahu anhu*)'** den rivayet edilen bir hadisi şerifte Rasulüllah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur.

❖ عَنْ سَلْمَانَ الفَارِسِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ(صَلَّي اللهُ عَلَيْهِ وَ سَلَّمَ):

فِي رَجَبَ يَوْمٌ وَلَيلَةٌ مَنْ صَامَ ذٰلِكَ الْيَوْمَ وَقَامَ تِلْكَ اللَّيْلَةَ كَانَ كَمَنْ صَامَ مِنَ الدَّهْرِ مِائَةَ سَنَةٍ وَقَامَ مِائَةَ سَنَةٍ وَهُوَ لِثَلاَثٍ بَقِينَ مِنْ رَجَبَ وَفِيهِ بُعِثَ مُحَمَّدٌ(صَلَّي اللهُ عَلَيْهِ وَ سَلَّمَ)

"Recebte bir gün ve bir gece vardır ki, o günü oruçlu geçirip, gecesini ibadette kaim olan kişi, zamandan yüz seneyi oruç, yüz seneyi de (gece ibadeti ve) kıyamla geçirmiş gibi olur. O gün, recebin bitmesine üç gün kaladır. Muhammed (s.a.v.)'de o gün (peygamber olarak) gönderilmiştir

(cübbeli Recep risalesi 116.Sf.).

.....

Ebu Hureyre (r.a.)'ın rivayet ettiği bir hadisi şerifte Rasulüllah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

❖ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّي اللهُ عَلَيْهِ وَ سَلَّمَ) قَالَ:

مَنْ صَامَ يَوْمَ السَابِعِ وَالْعِشْرِينَ مِنْ رَجَبَ كُتِبَ لَهُ ثَوَابُ صِيَامِ سِتِّينَ شَهْرًا وَهُوَ أَوَّلُ يَوْمٍ نَزَلَ فِيهِ جِبْرِيلُ عَلَى النَّبِيِّ(صَلَّي اللهُ عَلَيْهِ وَ سَلَّمَ) بِالرِّسَالَةِ

Recebin 27. günü oruç tutana, altmış ay orucu(nun sevabı) yazılır. O gün, Nebi (s.a.v.)'e, Cibril'in, risaleti ilk getirdiği gündür.' *(cübbeli Recep risalesi 117.Sf.).*

.....

RECEB-İ ŞERİFİN 27. GÜNÜNÜN SADAKASI

---Bir Rivayete göre:

رُوِيَ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ سَلَّمَ) اَنَّهُ قَالَ: مَنْ صَامَ يَوْمَ السَّابِعِ وَالْعِشْرِينَ مِنْ رَجَبَ وَتَصَدَّقَ فِيهِ كَتَبَ اللهُ لَهُ بِصِيَامِهِ أَلْفَ حَسَنَةٍ وَعِتْقَ أَلْفَيْ رَقَبَةٍ

**Her kim recebin 27. günü oruç tutup, o gün sadaka verirse, Allah'ü Teala, orucuna karşılık o kişiye, 1000 hasene ve 2000 köle azadı (sevabı) yazar. *(cübbeli Recep risalesi 288.Sf.)*

.....

İSRA VE MİRAÇ MUCİZESİ

Kıssanın Tafsilatı: Peygamber Efendimiz (s.a.v.) Recebin 27. pazartesi gecesi amcası Ebu Talib'in kızı Ümmühani' nin evinde 2 rekât gece namazı kıldıktan sonra yatağına girip uzanmıştı. (Peygamber Efendimiz (s.a.v.) bu 2 rekât namazı yatsı vaktinde kılardı.)

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) uyuduktan sonra bulunduğu evin tavanı yarılıp açıldı. Cebrail, Mikail, İsrafil (aleyhimüs selam) yanlarında 70.000 melek olduğu halde indiler. Cebrail (a.s.) kanadı ile Rasulüllah Efendimizi (sav) uyandırdı.

قَالَ عَلَيْهِ السَّلاَمُ :فَقُمْتُ اِلَى جِبْرِيلَ فَقُلْتُ اَخِي جِبْرِيلُ مَا لَكَ؟ فَقَالَ : يَا مُحَمَّدْ اِنَّ رَبِّ تَعَالى بَعَثَنِى اِلَيْكَ اَمَرَنِى اَنْ آتِيَهُ بِكَ فِى هذِهِ اللَّيْلَةِ بِكرَامَةٍ لَمْ يُكْرَمْ بِهَا اَحَدٌ قَبْلَكَ وَلاَ يُكْرَمُ بِهَا اَحَدٌ بَعْدَكَ فَاِنَّكَ تُرِيدُ اَنْ تَكَلَّمَ رَبَّكَ وَتَنْظُرَ اِلَيْهِ وَتَرَى فِى هَذِهِ اللَّيْلَةِ مِنْ عَجَائِبِ رَبِّكَ وَعَظَمَتِهِ وَقُدْرَتِهِ

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) buyurdu:

”***Kalktım ve kardeşim Cibril! Sana ne oldu?”*** dedim. Cebrail (as)

“Ya ***Muhammed! Ne senden önceki ne de senden sonra ki hiç kimseye ikram edilmeyen bir kerametle bu gece seni Rabbime götürmem için Rabbim beni sana gönderdi. Muhakkak ki sen Rabbin ile konuşmayı ve ona bakmayı murad ediyorsun ve bu gece Rabbinin kudreti ve azametinden çok acaib şeyler görürsün”*** dedi.

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) kalktı abdest aldı ve 2 rekât namaz kıldı. Sonra Cebrail (a.s.) Peygamber Efendimizin (sav) göğsünü yardı. Kalbini çıkartıp zemzem suyuyla 3 kere yıkadı. Ondan eziyet gitti iman ve hikmet doldurup yerine yerleştirdi.

(Peygamber Efendimiz (s.a.v.)’in kalbi 3 kere yarıldı.

1. Yarılış: 5 yaşında iken, Beni Sad kabilesinde,

2. Yarılış: 40 yaşında, risalete tahammülü hâsıl olsun için ilk vahiy geldiğinde,

3. Yarılış: 52 yaşında, İsra gecesi göreceği acaib şeylere kalbi dayansın için kalbi yarıldı.) Sonra Burak adında bir binit getirildi. Peygamber Efendimiz (s.a.v.) onun üzerine bindirildi.

BURAK' IN BİÇİMİ VE NİTELİĞİ

BURAK: Katırdan küçük, merkepten büyük, beyaz, iki uyluğunda çarpınca ayaklarını hızlandıran iki kanadı bulunan bir hayvan idi. Ne erkek ne dişi idi. Ayağını gözünün alabildiği en son noktaya basıyordu.

MEKKE İLE MESCİD' İ AKSA ARASINDAKİ YOLCULUK;

Bir müddet gidince Cebrail (a.s.) bana, "***İn ve 2 rekat namaz kıl***." dedi. Ben de dediğini yaptım.

Cebrail (a.s.) "***Burası Yesrib (Medine)' dir.***" dedi. Sonra bir müddet daha gidince Cebrail (a.s.) **"*Tekrar in ve namaz kıl.*"** dedi. Ben de dediğini yaptım.

Cebrail (a.s.) "***Burası Meyden' dir. Musa (a.s.) ın ağacının dibinde namaz kıldın."*** dedi.

Sonra bir müddet daha gidince Cebrail (a.s.) bana "***İn ve namaz kıl***" dedi. Ben de tekrar dediğini yaptım.

Cebrail (a.s.) "***Burası Hz. İsa (a.s.)'ın doğum yeri olan Beyti Lahm' dır."*** dedi.

Burak' ın üzerinde ilerlerken ağzında alevler dolu bir ifritin bana doğru geldiğini gördüm.

Cebrail (a.s.) "***Ey Allah'ın Rasulü sana bir kaç cümle öğreteyim, onu okuduğun zaman bu ifritin ateşi söner***." dedi.

Ben de "**Öğret**!" dedim. O, da bana şu duayı öğretti,

اَعُوذُ بِوَجْهِ اللهِ الْكَرِيمِ وَبِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّاتِ اللاَّتِى لاَ يُجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ وَلاَ فَاجِرٌ مِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمِنْ شَرِّ مَا يَعْرُجُ فِيهَا وَ مِنْ شَرِّ مَا ذَرَأَ فِى الْاَرْضِ وَمِنْ شَرِّ مَا يَخْرُجُ مِنهَا وَمِنْ فِتَنِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمِنْ طَوارِقِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ اِلاَّ طَارِقاً يَطْرُقُ بِخَيْرٍ يَا رَحْمٰنْ

Ben bu duayı okuduğum zaman o ifritin ateşi sönüp yok oldu.

Bir müddet ilerledikten sonra ekin ekip, o ekini hemen biçen bir kavim gördüm. Ve biçtikleri gibi ekin yeşeriyordu.

Cebrail' e (as) "***Bunlar kim?"*** diye sordum.

O, "***Bunlar Allah yolunda cihat edenlerdir. Onların iyilikleri 7.000 kat katlanır."*** dedi.

وَمَا اَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْئٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرٌ الرَّازِقِينَ...

(…. Ama (hayır yolunda) her hangi bir şey harcarsanız O Mevla onun yerine (kat kat fazlasıyla) bedelini verir. Zaten rızık verenlerin en hayırlısı ancak O'dur.) ***(SEBE SR. 39. AYET)***

— Sonra sağ tarafımdan "***Ya Muhammed bana bak! Sana bir şey soracağm!"*** diyen bir münadi işittim. Fakat ona cevap vermedim. Cebrail'e (as) "***Bu nedir?"*** diye sordum. O, "***Bu, Yahudi sesi idi.***

Eğer durmuş olsaydın bundan sonra Yahudiler senin ümmetine galip geleceklerdi ve Tevrat' a sarılacaklardı." dedi.

Sonra aynı şekilde sol tarafımdan bir münadi işittim. Fakat ona cevap vermedim. Cebrail'e (as) "***Bu nedir?"*** diye sordum. O, "***Bu, Hıristiyan sesi idi. Eğer durmuş olsaydın ümmetin Hıristiyanlara mağlup olup İncil' e sarılacaklardı***."dedi.

Sonra üzeri zinetlerle dolu bir kadın gördüm. O, "***Ya Muhammed bana bak!***" dedi. Ben ona iltifat etmedim. Cebrail (a.s) "***Bu, dünya idi. Eğer ona baksaydım ümmetin ahiret üzerine dünyayı tercih edecek idi***. " dedi.

Sonra yolun kenarında bir yaşlı gördüm. Ona da iltifat etmedim. Cebrail (a.s.) "***Bu, dünyadan kalan ömürdür***." dedi.

—Sonra üzerlerindeki yükü taşıyamadıkları halde tekrar yüklenen bir topluluk gördüm. Cebrail (a.s.) "***Bunlar, ümmetinden emanete sahip çıkmadığı halde tekrar onu yüklenenlerdir."*** dedi**.**

اِتَّقُوا اَلْوَاوَاتِ اَيْ اِتَّقُوا مَدْلُولاَتِ الْكَلِمَاتِ الَّتِى اَوَّلُهَا وَاوٌ كَالْوَلاَيَةِ وَالْوَزَارَةِ

وَالْوَصَايَةِ وَالْوَكَالَةِ وَالْوَدِيعَةِ

** (**Vavlardan korkun! Yani velayet, vekâlet, vezarat, vesayet, vedia gibi evvelinde vav olan kelimelerden korkun)** denildi.

—Sonra başlarını taşlarla yaran bir topluluk gördüm.

Cebrail (a.s.) ***"Bunlar, ümmetinden farz namazı terk edenlerdir."*** dedi.

—Sonra arkaları ve önleri yamalı olduğu halde hayvanların çayırda otladığı gibi dikenli ve acı cehennem otunu otlayan bir topluluk gördüm.

Cebrail (a.s) "***Bunlar, ümmetinden zekât vermeyenlerin halidir."*** dedi. O, ot hakkında Allah'ü Teala Hz.leri;

اِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فى اَصْلِ اَلْجَحِيمِ.

(Şüphesiz o, şiddetle tutuşmuş ateşin dibinde yetişip çıkan bir ağaçtır) buyurur. *(SAFFAT SR. 64. AYET)*

—Sonra önlerinde ki temiz ve güzel yemekleri bırakıp, bir tarafta kokmuş pis eti yiyen bir topluluk gördüm.

Cebrail (a.s.) ***"Bunlar, yanlarında helal ve temiz olan hanımlarını bırakıp pis olan zinaya iltifat edenlerdir.***" dedi.

—Sonra yol üzerinde oturan bir topluluk gördüm.
Cebrail (a.s.) "Bunlar, ümmetinden yol kesenlerdir." dedi.
Ve şu ayeti okudu,

وَلاَ تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ *(ARAF SR. 86. AYET)*

—Sonra kandan bir nehrin kenarında oturup taşları yutan bir adam gördüm. Cebrail (a.s.) ***"Bu faiz yiyendir."*** dedi.

—Sonra dillerini ve dudaklarını demirden makaslarla kesen bir topluluk gördüm.

Cebrail (a.s.) ***"Bunlar, ümmetindeki fitneci hatiplerdir. Kendilerinin yapmadığını insanlara anlatırlar***."dedi

—Sonra kurşundan tırnaklarını yüzlerine ve göğüslerine batıran bir kavim gördüm. Cebrail (a.s.) "***Bunlar, insanların gıybetini edip etlerini yiyenlerdir.***" dedi.

—Sonra bir taş gördüm. İçinden büyük bir öküz çıktı ve tekrar o taşın içine girmek istedi ama giremedi.

Cebrail (a.s.) "Bu, ***senin ümmetinden büyük bir laf konuşup pişman olan fakat sözü geri çeviremeyen kimselerdir.***" dedi.

—Sonra bir vadiye geldim. Hoş ve güzel mis kokuları ve güzel sesler işittim.

Cebrail (a.s.) ‘Dinle! ***Bu, cennetin sesidir***.” dedi.
Cennet ‘***Ya Rabbi bana vaad ettiğini ver!***’ diyordu.

—Sonra bir vadiye geldik, orada çirkin bir ses ve kötü bir koku işittim.

Cebrail (a.s.) “ ***Kulak ver. Bu, cehennemin sesidir.”*** dedi.
Cehennem ***‘Ya Rabbi bana vaad ettiğini ver!’*** diyordu.
— Sonra köşeye çekilmiş biriyle karşılaştım.

O, “ ***Gel! Ya Muhammed!*** ” dedi.

Cebrail (a.s.) ***“ Süratli git o Allah’ın düşmanı iblistir, senin ona meyletmeni istiyor.”*** dedi.

—Sonra kabrinde namaz kılar olduğu halde Musa (a.s.) a uğradım. Ve orada 2 rekât namaz kıldım. Bir ağacın altında bir yaşlı ve çocuklar gördüm.

Cebrail (a.s.) “ ***Bu baban İbrahim’dir***! ” dedi.
Selam verdim selamımı aldı ve Cebrail’e (as) “***Bu kimdir?”*** diye sordu.
Cebrail (a.s.) “ ***Oğlun Muhammed’ dir***. ” dedi.
İbrahim (a.s.) hayır dua etti. İnip orada 2 rekât namaz kıldım.
İbrahim (a.s.) ın kabri o ağacın altında idi.

—Sonra Beyti Makdis’ de olan bir vadiye geldik. Cehennem açıldı.
Cebrail (a.s.) “ ***Ya Rasulallah! Onu nasıl buldun? ”*** dedi.
Ben de, ‘ Kömür misali!..’ dedim.

—Sonra Şam’dan İliya denen bir yere vardık. Orada sayısı sayılmayacak kadar çok melekler beni karşıladı. Buradan sonra Beyti Makdis’e vardık.

—Cebrail (as) Beyt-ül Makdis' in kıblesine gelip hayvanı orada bulunan bir halkaya bağladı. Bende mescide girip Allah'ın dilediği kadar namaz kıldım ve orada diğer peygamberlerin ruhları temessül etti.

—Burada Hz. İbrahim, Hz. Musa, Hz. İsa ve diğer peygamberler (Aleyhimüs Selam) tarafından karşılandık.
Cebrail (as) bana, ***' Öne geç ve nebilere iki rekât namaz kıldır***! ' dedi. Ben de imam olup namaz kıldırdım.

—Daha sonra Rasülullah' a (sav) iki kap getirildi ki; kabın birisinde şarap, diğerinde süt vardı.
" ***Bunlardan hangisini istersen al !*** " denildi.
Rasulullah (s.a.v) şarabı bırakıp sütü aldı, sütü içti.
Cebrail (a.s) Rasululah (sav) e,
'' ***Sen fıtratı seçtin, fıtrata yöneldin! Hamdolsun Allah' a ki (cc) Seni fıtrata yöneltti. Eğer Sen, şarabı almış olsaydın, Senden sonra ümmetin azardı***! " dedi.

Cebrail (a.s) Rasulullah 'ı (sav) Beyt-ül Makdis' deki Sahra' nın üzerine çıkardı. Rasulüllah, (sav) orada tabanı Sahra' da, tepesi semada, meleklerin inip çıktıkları, bakanların ondan daha güzel bir şey görmedikleri bir miracın kurulu olduğunu gördü.

Bundan sonra geçen olayı Rasulüllah' ın (sav) mübarek ağızlarından dinleyelim:

" ***Bundan sonra miraç (bir tür merdiven) getirildi. Cebrail (as) beni kanadının üzerine koydu ve bu merdivenden Hafaza diye anılan kapıya çıkardı.''***

Rasulüllah’ ın (sav) Sidret- ül Münteha' ya kadar göklere yükselişi hep bu miraç ile olmuştur.

Dünya semasına gelince;

Cebrail (a.s) semanın açılmasını istedi. İçeriden soruldu:

“Sen kimsin?”

“Ben Cebrail’ im!”

“Yanında kimse var mı?”

“Yanımda Muhammed (sav) var!”

“O, miraç için mi gönderildi?”

“ Evet!”

Hemen kapıyı açtılar ve beni selamladılar. Birde ne göreyim, semayı muhafaza eden İsmail isminde müvekkel büyük bir melek, yanında 70 bin melek ve o meleklerden her birinin yanında da 100 bin melek vardı.

Birinci kat semada, Peygamber Efendimiz (sav) orada oturan sağında ve solunda bir takım karartılar bulunan, sağına baktıkça gülen, soluna baktıkça ağlayan bir zat ile karşılaştı.

Cebrail (a.s) Rasulululullah' a (sav),

“ ***Ona selam ver!”*** dedi.

Peygamber Efendimiz de (sav) selam verdi.

O da, selamla karşılık verdi

“Hoş geldin Safa geldin Ey Salih Peygamber! Ey Salih oğlum!” dedi.

Peygamber Efendimiz (sav) de;

“Ya Cebrail! Bu kimdir?” diye sorduğunda;

Cebrail (as),

“Baban Âdem’ dir (as) . Sağındaki ve solundaki şu karartılar da, O’ nun soyundan gelen çocuklarının ruhlarıdır. Sağında olanlar

cennetlik, solunda olanlar cehennemliktir. Sağına bakınca güler, soluna bakınca ağlar." dedi.

— Sonra 2. kat semaya çıktık. Orada Yusuf (as) ile buluştuk. Yanında ümmetinden kendisine tabi olanlarda vardı.

Peygamber Efendimiz (sav) ,

3. kat semada iki teyzezade Yahya (as) ve İsa (as) ile görüştü.

4.kat semada İdris (as) ile görüştü.

5. kat semada Harun (as) ile görüştü.

6. kat semada Musa (as) ile görüştü.

Musa (a.s) uzun boylu, esmer tenli, kulaklarına kadar uzanan düz saçlı, hafif etli idi.

Karşılaştığı Peygamberlerin hepsi

"Hoş geldin Ey Salih kardeş! Salih Nebi! " dediler.

Peygamber (sav) Musa (as) ın yanından geçince Musa (as) ağladı.

“ O’ na niye ağlıyorsun? ” denilince, şöyle cevap verdi;

“ Çünkü benden sonra bir delikanlı peygamber oldu. Onun ümmetinden cennete gidecekler, benim ümmetimden cennete gideceklerden daha çok! ”

Rasulullah (sav) anlatmaya devam ediyor,

“Daha sonra 7. kat semaya geçtik. Orada İbrahim (as) ile buluştum. Beyti Mamur’ un kapısının önündeki bir kürsü üzerinde oturuyordu. Beni selamladı,

“Hoş geldin Ey Salih Nebi! Hoş geldin Ey Salih Evlat!” dedi.

(O’ na, soyundan gelen çocuklarından en çok benzeyen Peygamber (sav) idi.)

Burada bana denildi ki,

“***İşte senin ümmetinin mekanı***! ”

Sonra Beytül Mamur’ a girdim, içinde namaz kıldım.

Bu beyti her gün 70.000 bin melek tavaf ederdi ve bir daha tavaf için sıra gelmezdi.

Peygamber (sav) burayı anlatırken Müddessir suresi 31. ayeti kerimeyi okudular.

''Rabbinin askerlerinin adedini ancak Rabbin bilir.''

Peygamber (sav) 7. kat semada gördüklerini anlatmaya devam ediyor: Cebrail (as) bana:

" İşte bu Sidret-ül Münteha' dır! Ümmetinden, Senin sünnetin üzere gidenlerin yükseleceği en son makam burasıdır.

Burada dört nehir vardır. İkisi batını, ikisi zahiri nehirdir!

Ben sordum. Bunlar nedir Ey Cebrail! Cebrail (as) dedi ki;

"Zahiri olanlardan biri Nil, diğeri Fırat' tır. Batını nehir, Kevser ve Rahmet nehridir."

****Sidret-ül Münteha**: Meleklerin ve peygamberlerin ilmi oraya kadardır. O, son noktadır. Onun ötesi sadece Hz. Allah' ın bileceği bir âlemdir. Ondan ötesine ne bir melek ne de bir başka kimse geçer. Cebrail (as) ;

''Buradan bir parmak ucu ileri geçecek olursam yanarım'' diyerek Sidret-ül Münteha' da kaldı. Peygamber (sav) şöyle buyurdular:

"Sidre'den sonra öyle bir yere yükseldim ki, kaza ve kaderi yazan kalemlerin çıkardıkları sesleri duydum. Arşın altına geldiğimde, arşın üstüne baktım, ne zaman var, ne mekân, ne cihet. Hiçbir beşerin ve meleğin ulaşamayacağı bir yakınlık ile alemlerin Rabbine yaklaştım. O makamda Hz Allah ona en büyük lütfu olan cemalini gösterdi.

**Rasulüllah (sav) şöyle buyurdu:

"Rabbimin sesini işittim:

"***Yaklaş Ey Muhammed*** "

Ben de Kab-ı Kavseyn yani iki yay miktarı yaklaştım. Rabbimin ilhamıyla şunları okudum,

اَلتَّحِيَّاتُ لِلّٰهِ وَ الصَّلَوَاتُ وَ الطَّيِّبَات

“Her çeşit azamet, mülk, bedenle yapılan ibadetler ve salih ameller Allah’ a aiddir.” deyince, Allahu Teala karşılık olarak,

اَلسَّلاَمُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَ رَحْمَةُ اللهِ وَ بَرَكَاتُهُ

“Ey Peygamber (as) Allah’ ın selamı, rahmeti ve bereketleri senin üzerine olsun” diyerek Rasulullah (sav) e iltifat etti. Sonra Rasulullah (sav) Allahu Teala’ nın bu iltifatına diğer peygamberleri, melekleri ve iyi kulları ortak ederek,

اَلسَّلاَمُ عَلَيْنَا وَ عَلَي عِبَادِ اللهِ الصَّالِحِينَ

“Allah’ ın rahmeti bizim ve bütün salih kulların üzerine olsun!” buyurdu. Ve bu konuşmalara şahit olan melekler;

أَشْهَدُ أَنْ لآ اِلَهَ اِلاَّ اللهُ وَ أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَ رَسُولُهُ

bu şahadeti söylediler.

“***Ettehiyyatü***” diye meşhur olan bu sözler, bütün namazlarda teşehhütte otururken okunmakla, Miraçta Hz Allah ile Rasulullah arasındaki o kutsi sohbeti hatırlatmakta ve benzeri bir mükâlemeye namaz kılana mazhar etmektedir.

Peygamber Efendimiz (sav) miraçta,

1-Ümmetinden şirk koşmamak şartıyla "La ilahe illallah "diyen her müslümanın cennete girebileceği müjdelendi.

2-Bakara suresinin son ayetleri ***(Amenerrasülü)*** verildi.

3-Her gün kılınmak üzere 50 vakit sevabına denk 5 vakit namaz farz kılındı.

Peygamber Efendimiz (sav) miraçtan dönerken Hz. Musa'nın (as) yanına gelince Hz. Musa (as);

''Allah sana neler emretti?"diye sordu.

Peygamberimiz (sav) de, 50 vakit namazla emrolunduğunu söyledi. Hz Musa (as):

"Ey Allah'ın Resulü!50 vakit namaz çoktur, bu senin ümmetine ağır gelir, yapamazlar Rabbine iltica et de hafifletsin!" dedi.

Bunun üzerine Rasulullah (sav) tekrar geri dönüp namazın hafifletilmesini istedi.

Önce 10 vakit kaldırıldı. Rasüllüllah Hz. Musa' ya (as) uğradığında durumu bildirince; Hz. Musa (as); bunun da çok olacağını söyledi. Bu şekil üzere Rasulullah (sav) bir kaç kere dönerek Rabbine iltica etti. Böylece namaz 5 vakte kadar indirildi.

Daha sonra Musa (as) Efendimiz (sav) e dedi ki;

"***Senin ümmetin her gün 5 vakit namaza da takat getiremez. Rabbine dön, hafifletme talep et!"***

Efendimiz (sav) :

"Rabbimden çok fazla talepte bulundum!
Artık utanıyorum, daha hafifletilmesini isteyemem.
Ben 5 vakte razıyım. Allah'ın emrine teslim oluyorum.

Musa (as) ı geçer geçmez bir münadi nida etti;

"Farzını kesinleştirdim! Namazlar günde 5 vakittir ve onlar sevap bakımından 50 'dir. Artık katımda hüküm değişmez."

Bundan sonra Efendimiz (sav) yeniden Refref ile Sidret-ül Münteha' ya, oradan Burak' la Kudüs'e, oradan Mekke'ye döndürüldü.

Peygamber Efendimiz (s.a.v) ertesi gün miraç olayını anlattı. Bunu duyan müşrikler yoğun bir kampanya başlatarak Rasulullah'ı suçlamaya, alaya almaya başladılar.

Bu kampanya bazı Müslümanları da etkileyerek şüpheye düşürdü. Olayın gerçek olup olmadığını araştırmak isteyenler Beyt- ül Makdis' e ve Mekke' ye gelmekte olan bir kervana dair sorular sorarak Peygamber Efendimiz (s.a.v) i imtihan etti.

Rasulullah’ ın verdiği bilgilerin doğruluğu Müslümanları şüpheden kurtardıysa da, müşriklerin inatlarını kırmaya yetmedi.

Peygamber Efendimiz (s.a.v) buyurdu ki:

"Ben İsra ve Miraç' ı anlatınca Kureyşliler beni yalanladı. Bana gidip geldiğim yerlerden ve Mescid-i Aksa' dan sorular sordular. Hâlbuki ben, Mescid-i Aksa' nın hiçbir özelliğini tesbit etmemiştim. Bu sebepten müşkil durumda kalıyordum. Hz Allah (cc), bana Mescid-i Aksa' yı gösterdi. Ben de Kureyşlilerin bütün sorularına cevap verdim."

Sahih rivayetlere göre: Kureyşliler Mescid-i Aksa’ nın kapı, pencere ve cihet gibi her özelliğini soruyorlar. Peygamber Efendimiz (s.a.v) teker teker cevap veriyordu. Buna rağmen buna da inanmadılar.

"Biz sana Şam’ dan gelmekte olan develerimizi soracağız; Bize onlardan haber ver." dediler.

Rasulullah (sav) şöyle cevap verdi:

“Evet, falan kimselerin kervanına rastladım. **Rehva** isimli yerde idi. Bir deve yitirmişler, onu arıyorlardı. Aralarında bir su kabı vardı. Susadım, o kabı alıp su içtim ve kabı yerine koydum.” dedikten sonra kervan ona gösterildi.

Peygamber Efendimiz (s.a.v) de kervana bakarak

“İçlerinden boz renkli bir deve önde olarak falan gün, güneşin doğmasıyla beraber gelecekler.” buyurdu.

Rasulullah Efendimiz (sav) in haber vermiş olduğu o gün; müşrikler sabahın erken saatlerinde Seniyye tepesine doğru çıktılar. “Güneş ne zaman doğacak da Muhammed' i yalancı çıkaracağız.” diye bekliyorlardı. Derken içlerinden biri;

“Güneş doğdu!” diye haykırdı.

Tam o sırada bir diğeri de;

“İşte kervan geliyor, önlerinde boz renkli bir deve tıpkı söylediği gibi!” diye bağırdı.

Hal böyleyken müşrikler yine iman etmediler.

“Bu açık bir sihirdir!” dediler.

Müşrikler bu miracı Ebu Bekir (ra) a anlatarak hala inanmaya devam edip etmeyeceğini sordular. Ebu Bekir (ra);

“O, söylüyorsa şüphesiz doğrudur!” cevabını verdi.

Bu olay karşısındaki tutumu nedeniyle Hz Ebu Bekir (ra) Peygamber (sav) "**Sıddık**" lakabını verdi.

MEKTUBAT 1. CİLT 283.MEKTUP

....أَنَّ رُؤْيَةَ النَّبِيِّ صَلَّى الله عَلَيْهِ وَ سَلَّمَ رَبَّهُ لَيْلَةَ الْمِعْرَاجِ
كَانَتْ فِي مَوْطِنِ الْآخِرَةِ لاَ فِي مَوْطِنِ الدُّنْيَا

** AYETİ KERİMELER

—İsra Sr. 1.Ayet

📖 سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلاً مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

“*Kendisine ayetlerimizden bir kısmını gösterelim diye (Muhammed) kulunu bir gece Mescid’i Haram’dan Mescidi Aksa’ya yürüten Allah noksan sıfatlardan münezzehtir. O, gerçekten ziyade işiten, hakkıyla görendir.”*

……..

** **Necm Sr. 7–18.Ayetler**

📖 وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَى (7) ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّى (8) فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى (9) فَأَوْحَى إِلَى عَبْدِهِ مَا أَوْحَى (10) مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَى (11) أَفَتُمَارُونَهُ عَلَى مَا يَرَى (12) وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَى (13) عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى (14) عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَى (15) إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَى (16)مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَى (17) لَقَدْ رَأَى مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَى (18)

“ *Ve O en yüksek bir sema kıyısında idi, sonra yaklaştı da aşağıya iniverdi. Derken iki yay kadar veya daha yakın oluverdi. Hemen Allah’u Teala’nın kuluna vahyettiğini vahyetti.*

Gördüğü şeyi kalbi tekzip etmedi. Onun gördüğüne karşı onunla şimdi mücadelede mi bulunacaksınız? Andolsun ki onu –Cibril’i- diğer bir inişinde gördü.

Sidretül Münteha'nın yanında. Onun yanında ise Cennetül Me'va bulunmaktadır. O vakit ki Sidreyi bürüyen bürüdü. Gözü ne kaydı ve ne de tecavüz etti.

Andolsun ki O, Rabbinin en büyük ayetlerinden bir kısmını gördü.

……

*****ÖMER NESEFİ AKAİD İBARESİ;**

﴿ وَالْمِعْرَاجُ لِرَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ تَعَالىٰ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَى الْيَقَظَةِ بِشَخْصِهِ اِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ اِلَى مَاشَاءَ اللهُ تَعَالىٰ مِنَ الْعُلَى حَقٌّ ﴾

Peygamberimizin uyanıklık halinde cesediyle semaya, oradan da yüksekliklerden Allah-u Teâlâ'nın istediği yere kadar olan miracı haktır.

AÇIKLAMA;

Miracın vukuunu gösteren deliler hususunda, meşhur âlim Aliyyül Kari şöyle demektedir:

" Miracın Mekke'den, Mescidi Aksa'ya kadar ki kısmı **kitapla** sabittir. Bunu inkâr eden **kâfir** olur.

Mescidi Aksa'dan semaya kadar ki kısmı, **meşhur hadislerle** sabittir. Bunu inkâr eden **bidatçi** olur."

Semadan cennete, arşa ve maverayı âleme (öteler ötesi) çıkışı ise, **haberi ehad** ile sabittir. Onu inkâr eden ise **hata** etmiş olur."

HABERİ EHAD; Bir sahabeden, bir kişiden veya bir koldan gelen sahih hadistir.

MİRAÇ RUH İLE Mİ, BEDEN İLE Mİ OLMUŞTUR ?

Mirac'ın vukuu hakkında halef ve selef ittifak etmiş oldukları halde, Mirac'ın keyfiyeti, yani ne şekilde olduğu hususunda aralarında bazı ihtilaflar mevcuttur.

Seleften Hz. Âişe*(Radıyallahü Anha)* ve Hz. Muaviye *(Radıyallahü Anh)*, tabiinden Hasan-ı Basri ve Muhammed İbni İshak gibi zatlar Mirac'ın yalnız ruhani olduğunu söylemişlerdir.

Hz. Âişe *(Radıyallahü Anha)* **;** "Hz. Muhammed'in cesedi, mirac gecesi ayrılır olmadı." buyurmuştur.

Hz. Muaviye *(Radıyallahü Anh)*, kendisine mirac sorulunca, "Salih bir rüyadır" demiştir.

Selef ve halefin ekserisi ile cumhur ulema ise Mirac'ın **"Ruh meal cesed"** olduğunu kabul etmişler ve bu hususta kuvvetli deliller getirmişlerdir.

Onlar, **Hz. Âişe**'nin sözünü ***" Cesed ruhtan ayrılmadı, beraber miraç etti."*** şeklinde, **Hz. Muaviye**'nin sözünü de ***" Baş gözüyle görmüştür "*** diye tevil etmişlerdir.

Oysaki Mirac'ın ruh ile olduğuna delalet eden hadisler vardır. Cesedle olduğuna delalet eden hadisler de vardır. İkinci şıkkı takviye eden vesikalar, daha fazladır.

Bu hadisler arasında bir çelişki olmadığını belirtmek için, Fatih Sultan Mehmet'in hocalarından Âlim Hızır Bey Akâid manzumesi (Beyit 56) 'nde şöyle demektedir:

" Mirac, birkaç defa vukuu bulmuştur. Âlimlere göre bu tekrar sebebiyle, hadisler arasında çatışma ortadan kalkar."

Yani Peygamber Efendimiz'in Mirac'ı bir kere değildir. Ruhani olarak nice kereler vaki olmuştur. Cismani olarak ise, bir kere vukuu bulmuştur ki, İsra Suresindeki ayetin delalet ettiği Mirac, budur. Böylece hadisler arasındaki ihtilaf bertaraf edilmiş olur.

Peygamberimiz, Miracı **bedeni ile yapmamış** olsaydı, Allah-ü Teâlâ Hazretleri, ayetinde "**yürüttü"** demezdi. Başka lafız kullanırdı.

Başka bir delil ise; İslam tarihinde olan şu olaydır:

Hz. Peygamber'in bir gecede Mekke'den Kudüs'e oradan Sidretü'l Münteha'ya gittiği İsra ve Mirâc hâdisesini duyan müşrikler, bunu Hz. Ebû Bekir'e yetiştirdikleri zaman; "O dediyse doğrudur." demiştir. Bu sözünden sonra Ebu Bekir'e; ihlâslı, asla yalan söylemeyen, özü doğru, itikadında şüphe olmayan anlamında, "Sıddık" lâkabı verildi.

Eğer miraç bedenle olmasaydı, zaten müşriklerin inkar edeceği bir şey olup Hz.Ebubekir'e gelmezlerdi. Buradan anlaşılan, Miraç hadisesi ruh ve bedenle olmuştur.

Başka bir delil ise; Peygamber Efendimiz, Mirac hadisesinden evvel defalarca rüyada mirac etmiştir. Sahabe-i Kiram buna muhalefet etmeyip, daha önce Peygamber Efendimiz'in rüyada mirac ettiğine işaret etmişlerdir.

**MEKTUBAT 3.CİLT 17. MEKTUP

والرُّؤيَةُ لَيْسَتْ بِوَاقِعَةٍ فِي الدُّنْيَا فَإِنَّ هَذَا الْمَحَلَّ لَيْسَ فِيهِ لِيَاقَةُ ظُهُورِ هَذِهِ الدَّوْلَةِ وَكُلُّ مَنْ قَالَ بِوُقُوعِ الرُّؤْيَةِ فِي الدُّنْيَا فَهُوَ كَذَّابٌ وَمُفْتَرٍ زَعَمَ غَيْرَ الْحَقِّ حَقًّا سُبْحانَهُ فَلَوْ تَيَسَّرَتْ هَذِهِ الدَّوْلَةُ فِي هَذِهِ النَّشْأَةِ كَانَ كَلِيمُ اللهِ عَلَى نَبِيِّنَا وَعَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ أَحَقُّ بِهَا وَإِنْ تَشَرَّفَ نَبِيُّنَا عَلَيْهِ وَ عَلَى آلِهِ الصَّلَاةُ وَ السَّلَامُ بِهَذِهِ الدَّوْلَةِ لَمْ يَكُنْ وُقُوعُهَا فِي الدُّنْيَا بَلْ خَرَجَ مِنَ الدُّنْيَا وَ صَارَ مُلْحَقًا بِالآخِرَةِ فَرَآى

METNİN TERCÜMESİ;

“ Dünyada Allah’ı görmek mümkün değildir. Zira dünyada bu devletin zuhuruna liyakat bulunmamaktadır. Dünyada Allah’ı gördüğünü iddia eden kimse yalan söylemiş ve Allah’a iftirada bulunmuştur. Gördüğü herhangi bir şeyin Allah olduğunu iddia etme cüretini göstermiştir.

Eğer bu dünyada Allah’ı görmek mümkün olsaydı Hz. Musa buna herkesten daha layıktı; fakat o da Allah’ı görememiştir. Hz. Peygamber Efendimiz her ne kadar bu devlete ermişse de, O buna dünyada ermemiştir. Bilakis miraç gecesi Allah tarafından cennete girdirilmiş ve Cenabı Allah’ı orada görmüştür. Bu bakımdan Peygamber Efendimiz’in Allah’ı görmesi dünyada değil ahirette gerçekleşmiştir.

**CÜBBELİNİN MEVLİDİ ŞERİF KİTABI'NDAN;

اَلْمَوْلِدُ الشَّرِيفُ

ثُمَّ أُسْرِيَ بِرُوحِهِ وَ جَسَدِهِ يَقَظَةً مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصٰى وَ رِحَابِهِ الْقُدْسِيَّةِ وَ عُرِجَ بِهِ إِلَى السَّمَاوَاتِ فَرَأَى أَدَمَ فِي الْأُولَى وَ قَدْ جَلَّلَهُ الْوَقَارُ وَ عَلاَهُ

MEVLİDİ ŞERİF

(Bu sıkıntılı günlerden) sonra Rasulullah ((*Sallallahu aleyhi ve sellem*)) bir gece vakti uyanık bir haldeyken Mescid-i Haramdan alınıp, Mescid-i Aksa'ya ve onun mukaddes sahalarına ruhuyla ve bedeniyle götürüldü. Oradan da göklere yükseltildi.

ŞERH VE İZAHI

''Ruhul Beyan Tefsiri'' ve ***''Mevlid-i Berzenci''*** şerhi ***''Medaricu's-su'ud ile'ktisai'l bürud***" isimli eserlerde zikredildiği üzere;

Rasulullah ((*Sallallahu aleyhi ve sellem*)) Medine'ye hicretinden 1.5 Sene kadar önce yaşı 51 sene 8 ay 13güne ulaştığında isra ve mirac mucizelerine nail olmuştur.

Bu mucizeler **Receb-i Şerif'in** 27. gecesinde tahakkuk etmiştir.

Mekke'den Mescid-i Aksa'ya kadar götürülüşüne "**İsra**", Mescid-i Aksa'dan yedi kat göklere oradan Sidretü'l Münteha'ya, oradan Arş-ı Ala'ya, oradan da Cenab-ı Mevla'ya kavuşturulması ise "**Mirac**" olarak isimlendirilmiştir.

Mutemet olan kavle göre bu iki hadise de yakazaten yani Rasulullah (*Sallallahu aleyhi ve sellem*) uyanıkken vuku bulmuştur.

Meşhur olan rivayete göre bu iki mucize aynı gecede vaki olmuştur.

Sahih olan kavle göre Rasulullah (*Sallallahu aleyhi ve sellem*) hem bedeni, hem de ruhu ile birlikte iken bu mucizeler gerçekleşmiştir.

''Hediyyetü'l Mehdiyyin'' isimli eserde zikredildiğine göre; Rasulullah (*Sallallahu aleyhi ve sellem*)'ın Mescid-i Aksa'ya geceleyin götürülüşü Kur'an-ı Kerim ayetiyle sabittir.

Bu hadisenin uyanıkken ve bedeniyle gerçekleştiği hususu ikinci asrın icma'ıyla sabittir.

Rasulullah (*Sallallahu aleyhi ve sellem*)'in 7 kat göklere yükselişi ise haber-i meşhurla sabittir.

Oradan cennete ve Arş'a yükselişi ve sair gördükleri de haberî vahidle sabittir.

Dolayısıyla Mescid-i Aksa'ya götürülüşünü inkâr eden ***KÂFİR***, yedi kat göklere ve sonrasına varışını inkâr eden de ***MÜBTEDİ*** (Ehli Sünnet dışı sapık inanca sahip) bir kimse olur. *(Peygamber Efendimizin Mevlid Kıssası Ve Mucez Hayatı 512.-513Sf)*

RASULULLAH (S.A.V.)'İN ALLAH-U TE'ALA'YI AŞİKÂRE GÖRMESİ

Berzenci Hazretleri'nin bu bahsin sonunda ifade buyurduğu:

"Sonra ona başının gözleriyle rububiyyet cemalinden gösterdiklerini gösterdi ve zatına ait tecelligahlarda onun için bir naz ve niyaz yaygısı döşedi."
cümlelerinin izahına gelince;

** **İmam-ı Nevevi el-Binteni** (R.A.):
"Ekseri ulema indinde racih olan kavle göre Rasulullah (Sallallahu aleyhi ve sellem) o gece Allah-u Te'ala'nın cemalini şekilden, zamandan ve mekândan münezzeh olarak başındaki gözlerle gördü." demiştir.

(Peygamber Efendimizin Mevlid Kıssası Ve Mucez Hayatı 544. Sf)

……

RASULULLAH (S.A.V.)'İN MİRAC'DAN DÖNÜŞÜNDE YAŞANANLAR

((ثُمَّ عَادَ إِلَى مَكَّةَ فِي لَيْلَتِهِ وَ صَدَّقَهُ الصِّدِّيقُ بِمَسْرَاهُ كُلُّ ذِى عَقْلٍ وَ وَ رَوِيَّةٍ كَذَّبَتْهُ قُرَيْشٌ وَارْتَدَّ مَنْ أَضَلَّهُ الشَّيْطَانُ وَ أَغْوَاهُ))

Sonra aynı gecesinde Mekke'ye döndü, Sıddık (R.A.) ile akıl ve tefekkür sahibi herkes onun bu miracını tasdik etti. Fakat Kureyş O'nu yalanladı, bu arada şeytanın saptırıp azdırdığı kimseler irtidad etti.

ŞERH VE İZAHI

Rasulullah (*Sallallahu aleyhi ve sellem.*) miraca çıktığı tertip üzere aynen geri döndüğünde, ***Mekke'den ayrılırken abdest aldığında yere koyduğu ibriğin çalkalanması henüz yeni*** duruyordu.

Başına gelenleri Ümmü Hani'ye anlatarak:

--***"Ben çıkıp Kureyş'e bunları anlatmak istiyorum***." (İsma'il Hakki, Ruhul Beyan 5/95) deyince Ümmü Hani:

--***"Ey amcamın oğlu! Bunları kimseye anlatma, sonra inanan birkaç kişi de seni inkâr eder***." dediyse de Rasulullah (*Sallallahu aleyhi ve sellem.*) onun sözünü dinlemeyip sabah olduğunda Kâbe'ye çıktı ve Kâbe'nin kapısıyla **Hacerül Esved**

arasında oturan ***Mut'im ibni Adiyy***, ***Ebu Cehil ibni Hişam*** ve ***Velid ibni Muğire*** gibi azgın müşriklerin yanına giderek:
---***"Ben bu mescidde yatsı vakti namaz kıldım, sabah vaktinde de namaz kıldım, bu arada da Beyt-i Makdis'e gittim.***" diye anlatmaya başladı. *(İsma'il Hakki, Ruhul Beyan 5/95-96)*

Onlara semavatta gördüğü acayip ayetleri, peygamberlerle buluşmasını, Beyt-i Mamur'a ulaşmasını ve Sidretü'l Münteha'da yaşadıklarını anlatınca onlar, alay etmeye başlayarak bütün milleti çağırdılar.

En çok peygamberlerin kendisi için diriltilip onlara imam olmasını yadırgayarak İsa (A.S.)ın tarifini sordular.
Rasulullah (*Sallallahu aleyhi ve sellem*) anlatınca, Kureyş ıslık çalarak ve alkış tutarak bağırmaya başladılar.

Sonra;
--- *"Biz Kudüs'e 1ayda gidip 1 ayda gelirken develerin ciğerlerini çatlatıyoruz, sen ise bir gecede gidip geldiğini iddia ediyorsun. Lat ve Uzza'ya yemin olsun ki sana inanmayacağız*." dediler. Evvelce iman etmiş olanlardan bir kısmı da irtidad ederek gidip Ebu Bekir (R.A.)a durumu bildirdiler. O da:
--***"Ben şu ana kadar O'nunla görüşmedim, ama O bunu söylediyse mutlaka doğru söylemiştir. Ben O'nu bundan daha uzak meselelerde bile, bir anda yedi kat semanın fevkinden getirdiği vahiylerde bile tasdik ediyorum. Buna mı inanmayacağım***?" deyince "***SIDDIK***" diye adlandırıldı.

Bu yüzden Ali (R.A.): "***Şüphesiz Allah Ebu Bekr'in Sıddık ismini gökten indirmiştir."***diye yemin ederdi. *(İsma'il Hakki, Ruhul Beyan 5/96)*

Ulema:"Ebu Bekir (R.A.)ın en büyük faziletlerinden biri de mirac kıssasında hiç duraklamadan Rasulullah (S.A.V.)i tasdik etmiş olmasıdır. Zaten '***SIDDIK***' vasfını bu nedenle aldı."demişlerdir.

Rasulullah (*Sallallahu aleyhi ve sellem*) Mirac'dan döndüğünde Zituva'ya vardığında:
--''Ey Cibril! Kavmim beni tasdik etmeyecek."diyerek insanların kendisine inanmayacağı endişesiyle mahzun(üzgün) dururken Cebrail (A.S.) O'na:
--"***(Üzülme!)Ebu Bekr sana inanır, O Sıdıktır***."dedi.*(Muhammed Nevevi el-Binteni, Medaricü's-su'ud ile'ktisai'l bürud, sh:54)*

Müşrikler arasında evvelce Kudüs'e gitmiş olanlar Rasulullah (*Sallallahu aleyhi ve sellem*)den kendilerine orayı tarif etmesini ve kapısını bacasını anlatmasını isteyince, Rasulullah(*Sallallahu aleyhi ve sellem*) çok sıkıntıya düştü.

Ama Allah-u Te'ala **Beyt-i Makdis'i** Cebrail (A.S.)ın kanadında O'na gösterince onlara oranın bütün âlemlerini birer birer saydı fakat müşrikler: *"Tarifi doğru yaptı, ama biz böyle bir şeye inanamayız*."deyip inkârda ısrar ettiler.

Sonra onlara Ravha Vadisi'nde uğradığı bir kafilenin halini, onların develerini kaybettiklerini, başka bir kafileyi dönerken Tenim'de gördüğünü, kafilelerdeki develerin sayısını ve hallerini, Tenim'de gördüğü kafilede beyazı siyaha çalan bir devenin bulunduğunu, onun üzerinde biri siyah, biri beyaz iki çuval bulunduğunu ve bu kafilenin güneş doğarken Mekke'ye ulaşacağını haber verince beklemeye başladılar.

Ertesi sabah bekleyen kavim içerisinden biri: "Vallahi güneş doğmaya başladı."derken, diğeri: *"Vallahi Muhammed'in dediği deve önlerinde bulunan kafile göründü*."deyince mürted olanlar tevbe ettiyse de kâfirler: ***"Bu çok büyük bir büyücüdür***."diyerek inatçılıklarını bırakmadılar. *(İsma'il Hakki, Ruhul Beyan 5/95-96; Muhammed Nevevi el-Binteni, Medaricü's-su'ud ile'ktisai'l bürud, sh:54)*

……..

*****KUDSİYE KİTABI' NDAN (2.CİLT);***

قَنِی اُولْذَوْقِ عِرْفَانْ سِرِّ وِجْدَانْ قَنِی مِعْرَاجِ رُوحَانِی بَهَیْ جَانْ

نِقَابْ آچُوبْ کُورِینَه وَجْهِ سُبْحَانْ کُوکُلْ کُوزِیْلَ عُشَّاقْ اُولَه حَیْرَنْ

عُرُوجْ قِیلْ رُوحْ اِیلَه حَقَّه کِیدَه لِمْ جَمَالِ بَاکَمَالَه سَیْرْ اِیدَه لِمْ

((قَنِی اُولْذَوْقِ عِرْفَانْ سِرِّ وِجْدَانْ))

"Kani ol zevki irfan sırrı vicdan."
Büyük Şeyh Efendi soruyor:
"Hani irfan zevki, sırrı vicdan nerede?"
Kani: Hani demektir. **İrfan:** Kelimesi 2. babdan mastardır.

--Allah-u Te'ala Hazretleri ***Sure-i Zariyat'ta*** şöyle buyurur:

((وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَ الْاِنْسَ اِلاَّ لِیَعْبُدُونِ))

"İnsanları ve cinleri ancak bana ibadet etsinler için yarattım."(Ayet 56)

.....

((قَنِی مِعْرَاجِ رُوحَانِی بَهَیْ جَانْ))

"Ey canım! Hani ruh ile mirac etme zevki nerde?"

Peygamber(*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*) Efendimiz hem beden hem ruh ile mirac etmiştir. Fakat Ümmet-i Muhammed için sadece ruh ile mirac vardır. Kazanın bunu durmayın, ecel gelmeden becerin!

((نِقَابْ آچُوبْ کُورِینَه وَجْهِ سُبْحَانْ))

"Nikap açıp görüne vechi Subhan."

"Mevla Te'ala Cemalinden peçeyi kaldırıp Cemali gözüke."
Bunlar kolay kolay izah edilecek şeyler değil. Mevla Te'ala peçeyi kaldırdı ama peçe nasıl şeydir, nasıl kalktı? Bunu izah edebilecek kelime yok.

Kul ile Mevla arasında 70.000 perde var. Seyr-i Sülük'e, Tarikat'a çalışmakla, Rasulullah (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*)e ittiba etmekle o perdeler kalkıyor.

((كُوكُلْ كُوزِيْلَ عُشَّاقْ اُولَه حَيْرَنْ))

"Gönül gözüyle âşıklar hayran olur."
Uşşak: Âşık kelimesinin cemisidir. Âşıklar demektir.

Salik perde açıldığı kadar, aldığı zevke göre hayran oluyor. Görmeden sevemiyorsun, gördün mü de sevmeden duramıyorsun.

((عُرُوجْ قِيلْ رُوحْ اِيلَه حَقَّه كِيدَه لِمْ جَمَالِ بَاكَمَالَه سَيْرْ اِيدَه لِمْ))

"Uruc kıl ruh ile Hakk'a gidelim
Cemali ba Kemale seyr idelim."
"*Ruh ile mirac et Hakka gidelim, Cemali ba kemali seyredelim.*"

MEKTUBAT 1.CİLT 283. İBARESİNDEN;İ

... حَتَّى اِنَّ عَبْدَ الرَّحْمنِ بنَ عَوْفٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ الَّذِي يَدْخُلُ الْجَنَّةَ..

قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: " دَخَلْتُ الْجَنَّةَ فَسَمِعْتُ فِيهَا خَشْفَةً بَيْنَ يَدَيَّ فَقُلْتُ: مَا هَذَا؟ " قَالَ: بِلاَلٌ ". قَالَ: " فَمَضَيْتُ فَإِذَا أَكْثَرُ أَهْلِ الْجَنَّةِ فُقَرَاءُ الْمُهَاجِرِينَ وَذَرَارِيُّ الْمُسْلِمِينَ، وَلَمْ أَرَ فِيهَا أَحَدًا أَقَلَّ مِنَ الأَغْنِيَاءِ وَالنِّسَاءِ. قِيلَ لِي: أَمَّا الأَغْنِيَاءُ فَهُمْ هَاهُنَا بِالْبَابِ يُحَاسَبُونَ وَيُمَحَّصُونَ، وَأَمَّا النِّسَاءُ فَأَلْهَاهُنَّ الْأَحْمَرَانِ: الذَّهَبُ وَالْحَرِيرُ ". قَالَ: " ثُمَّ خَرَجْنَا مِنْ أَحَدِ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ الثَّمَانِيَةِ، فَلَمَّا كُنْتُ عِنْدَ الْبَابِ أُوتِيتُ بِكِفَّةٍ فَوُضِعْتُ فِيهَا، وَوُضِعَتْ أُمَّتِي فِي كِفَّةٍ، فَرَجَحْتُ بِهَا ثُمَّ أُوتِيَ بِأَبِي بَكْرٍ فَوُضِعَ فِي كِفَّةٍ، وَجِيءَ بِجَمِيعِ أُمَّتِي فَوُضِعَتْ فِي كِفَّةٍ، فَرَجَحَ أَبُو بَكْرٍ. ثُمَّ أُوتِيَ بِعُمَرَ فَوُضِعَ فِي كِفَّةٍ، وَجِيءَ بِجَمِيعِ أُمَّتِي فَوُضِعُوا فَرَجَحَ عُمَرُ، وَعُرِضَتْ عَلَيَّ أُمَّتِي رَجُلاً رَجُلاً فَجَعَلُوا يَمُرُّونَ. فَاسْتَبْطَأْتُ عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ عَوْفٍ، ثُمَّ جَاءَ بَعْدَ الْإِيَاسِ فَقُلْتُ: «عَبْدُ الرَّحْمَنِ» فَقَالَ: بِأَبِي وَأُمِّي يَا رَسُولَ

اللَّهِ وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ مَا خَلَصْتُ إِلَيْكَ حَتَّى ظَنَنْتُ أَنِّي لا أَنْظُرُ إِلَيْكَ أَبَدًا إِلاَّ بَعْدَ الْمُشِيبَاتِ. قَالَ: وَمَا ذَاكَ؟ قَالَ: مِنْ كَثْرَةِ مَالِي أُحَاسَبُ وَأُمَحَّصُ "

****Ebu Umame (*Radıyallahu anh*)**'dan rivayet edildiğine **göre;Efendimiz (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*)** şöyle buyurdu**;**

" *Cennete girdiğimde önümde bir ses duydum. Bu ne sesidir? deyince; --"Bilal'dir" dediler, sonra devam ettiğimde cennet ehlinin ekserisini muhacirlerin fakirleri ve Müslümanların küçük çocukları olarak gördüm.*

Zenginlerden ve kadınlardan daha az kimse görmedim. O zaman bana; " Zenginler şurada kapıda hesaba çekiliyor ve (*mahşer sıkıntılarıyla günahlarından****) paklanıyorlar (****ki cennete girebilsinler****) kadınları ise 2 kırmızı; Altınla ipek meşgul etti (****oyaladı****)" dendi.***

Sonra, cennetin 8 kapısının birinden çıktık, kapıya geldiğimde, bir terazi gözü getirildi ve ben ona kondum, bütün ümmetim de diğer göze kondu, ben hepsinden ağır geldim.

Sonra, Ebu Bekir** (Radıyallahu anh) **getirilerek, bir göze kondu, bütün ümmet getirilip öbür göze kondular, Ebu Bekir** (Radıyallahu anh) **ağır geldi.

Sonra, Hazreti Ömer getirilerek, bir göze kondu, bütün ümmet getirilip öbür göze kondular, Hazreti Ömer (*Radıyallahu anh****) üstün geldi.***

Sonra bütün ümmetim tek tek (*bana****) arzedildi. Hepsi geçmeğe başaladılar, ben Abdurrahman bin Avf'ı gecikmiş buldum, sonra o ümitsiz bir halde çıka geldi, ben: " Ey Abdurrahman(****nerede kaldın****?) deyince, O;***

--" *Anam babam sana feda olsun Ya Resulullah!seni hakla gönderen Allah'a yemin ederim ki, ben seni ebediyen göremiyeceğim, ancak, yaşlandıran (bela)lardan sonra seni görebileceğimi zannedinceye kadar sana varamadım***." diye cevap verdi.**

Efendimiz (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem***) " Bu ne sebeple oldu?" deyince, O;**

"*Malımın çokluğundan çok ince muameleye tutuldum*." dedi.

(R.Furkan 4.cilt 492.sf)